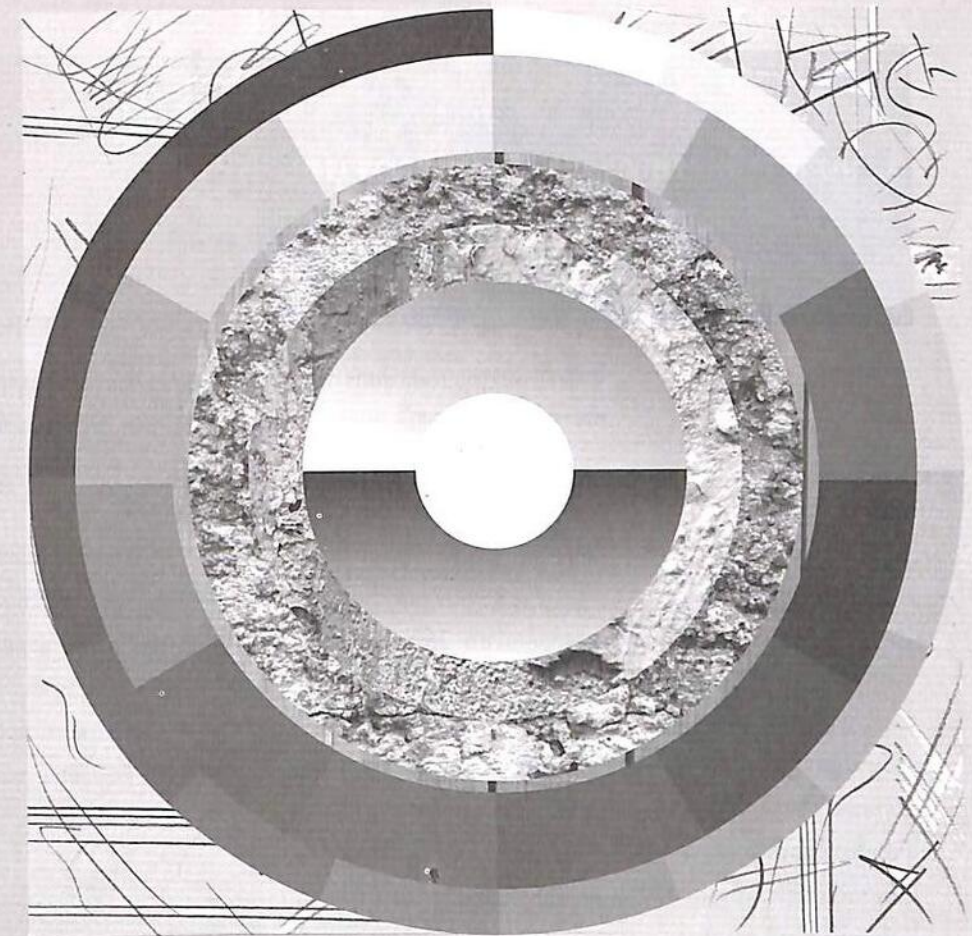

บทสนทนา

Dialect

Rama IX Art Museum Foundation

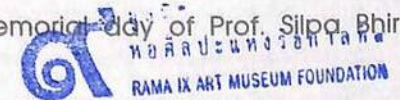
บทสนทนา Dialect

ตกแต่งภายใน Interior Design	นิเทศศิลป์ Visual Communication	เครื่องเคลือบดินเผา Ceramic
ประยุกต์ศิลปศึกษา Applied Art Studies	ออกแบบผลิตภัณฑ์ Product Design	เครื่องประดับ Jewellery Design

นิทรรศการผลงานคณาจารย์ประจำคณะมัณฑนศิลป์
ครั้งที่ 5 ปีการศึกษา 2545

The 5th Exhibition of Art and Design by the Faculty of
Decorative Arts' Member 2002

เนื่องในงานวันศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี
For the memorial day of Prof. Silpa Bhirasri

ณ หอศิลป์และการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ

The Gallery of Art and Design, Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University

15 - 30 กันยายน 2545 / เวลา 10.00-18.00 น.

September 15th - 30th, 2002 / 10.00 am.- 6.00 pm.

คำนำคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

คณะมัณฑนศิลป์ ได้ดำเนินการเรียนการสอนมากกว่า 45 ปี และได้พัฒนาให้อยู่ในมาตรฐาน พร้อมทั้งขยายการศึกษาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด จนขณะนี้ได้เปิดทำการเรียนการสอน 6 สาขาวิชา และเพิ่มการรับนักศึกษาเป็นจำนวนประมาณ 200 คน ต่อปี

เป้าหมายของคณะมัณฑนศิลป์ คือการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ประกอบด้วยความรู้ และคุณธรรม พร้อมทั้งสร้างความมั่นใจให้กับบัณฑิตที่จะออกไปรับใช้สังคม ในการเป็นนักออกแบบที่ดีมีความสามารถและรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ

การปรับปรุงหลักสูตร คณะมัณฑนศิลป์ ให้ความสำคัญก้าวหน้าและทันต่อเหตุการณ์สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เป็นภารกิจสำคัญของคณะที่ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตลอดมา เช่นเดียวกับในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 คณะมีขยายการ ศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้ครบทุกสาขาวิชา นอกจากนี้ยังกำหนดแผนจัดการศึกษาโครงการพิเศษอีก 2 สาขาวิชา เพื่อขยายโอกาสแก่นักศึกษาที่ประสงค์จะศึกษาในวิชาการศิลปะและการออกแบบที่เป็นความต้องการของตลาด พร้อมทั้งได้ มีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาด้านการออกแบบต่างประเทศ เพื่อขยายการศึกษาให้เป็นสากลมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีโครงการ แลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา ขณะเดียวกันก็มีแผนเปิดหลักสูตรนานาชาติร่วมกับโครงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติของมหาวิทยาลัยศิลปากร ในสาขา Art and Design

สำหรับงานพัฒนาการศึกษาในระยะต่อไป เฉพาะอย่างยิ่งช่วงระยะเวลาที่ต่อเนื่องกับแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 9 คณะฯ ต้องเตรียมการออกนอกระบบเพื่อการบริหารการศึกษาที่คล่องตัวมากขึ้น และสิ่งสำคัญที่ต้องพร้อมตามแผนพัฒนาฯ ที่ต้องปรับปรุงตามระบบที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอาจารย์คงต้องใช้เวลากับการสอน การทำตำราการวิจัย การบริการวิชาการ พร้อมๆ กับการใช้เวลาแก่นักศึกษาปรึกษาหารือในงานเรียนมากขึ้น

เนื่องในวันศิลป์ พีระศรี 15 กันยายน 2545 คณาจารย์คณะมัณฑนศิลป์ได้ร่วมกันสร้างงานที่มีคุณค่าในการจัดนิทรรศการศิลปะและการออกแบบ เพื่อแสดงถึงความเคารพรักและระลึกถึงคุณความดีของท่าน ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ผู้ก่อตั้ง คณะมัณฑนศิลป์ โดยกำหนดหัวข้อนิทรรศการครั้งนี้ว่า "บทสนทนา" (Dialect) ซึ่งจะเป็นการสร้างสรรค์ผลงาน "สื่อการสนทนา" ที่ส่งผลให้เกิดผลทางความคิด ความรู้สึกทางปัญญาที่หลากหลายของภาษาศิลป์ และการออกแบบ

ผมขอขอบคุณผู้ให้ความสนับสนุน และบุคลากรในคณะมัณฑนศิลป์ทุกท่าน ที่มีส่วนสร้างสรรค์งานกิจกรรม รวมถึงโครงการต่างๆ ของคณะมาโดยตลอด และเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยให้งานนิทรรศการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ซึ่งเท่ากับการสร้างความก้าวหน้าให้กับคณะมัณฑนศิลป์ทางหนึ่ง และขอให้ทุกท่านช่วยกันสร้างความเป็นผู้นำทางศิลปะ และการออกแบบให้มีคุณภาพ รวมถึงการสร้าง ความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพื่อเตรียมรับการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายนอกในอนาคตนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์ศักดิ์ อารยางกูร)
คณบดีคณะมัณฑนศิลป์

สารบัญ

โครงการนิทรรศการแสดงผลงานคณาจารย์ประจำคณะมัณฑนศิลป์ ครั้งที่ 5	2
คำสังคณะมัณฑนศิลป์	3
คำนำคณบดีคณะมัณฑนศิลป์	4
บทสนทนา	5
ผลงานคณาจารย์คณะมัณฑนศิลป์	17
ประวัติคณาจารย์คณะมัณฑนศิลป์	60
บทความ	
พัฒนาการการออกแบบโรงละคร	84
สำนวน : ความหมายในบริบททางทัศนศิลป์	89
ความเคลื่อนไหวของ...รูปตราสัญลักษณ์คณะมัณฑนศิลป์	95
โครงสร้างรูปทรงใน 3 มิติ	99
นี่แหละชีวิต	109
เผาด้วยควัน : Smoke Firing	110
บทความโดย อาจารย์สุภาวี ศิรินคราภรณ์	113

เมื่อต้นแบบ SKETCH เพื่อขยายเป็นพระราชานุสาวรีย์ ขนาดเท่าครึ่งพระองค์จริง ประดิษฐาน ที่ค่ายพระรามหก มฤคทายวัน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.....**อาจารย์เสวต เทศน์ธรรม**

จากส่วนโค้งของขอบฟ้าที่กว้างรวมมาเป็นส่วนโค้งของรูป.....**อาจารย์ชำเรือง วิเชียรเขตต์**

ทุกคนอยู่กับTexture เพราะรอบกายมี Texture ทุกสิ่งทุกอย่าง มี Texture และที่ตัวเราเองก็มีTexture ทั้งคนหน้าตาดีและคนตาบอดสัมผัส Texture ตลอด 24 ชั่วโมง Texture หยิบบ้าง ละเอียดบ้างของวัสดุต่างๆ ทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้นและ Texture ที่เกิดโดยธรรมชาติ

คนตาดีเมื่อลืมหืมตาขึ้นก็มองเห็น Texture รอบกายซึ่งมีทั้ง ชอบและไม่ชอบ
เชื่อว่าคนตาบอดใช้มือหรือร่างกายสัมผัส Texture รอบกายซึ่งแล้วแต่ชอบหรือไม่ชอบ เช่นเดียวกับคนตาดี
ลองมองดูเครื่องแต่งกายทุกชิ้นของคุณขณะนี้ Texture ถูกจัดวางไว้โดยนักออกแบบและตัวคุณเองเมื่อคุณเลือกหยิบเอามาสวมใส่ให้เป็นชุดกัน
ได้สวยไหม?

เมื่อเข้าไปนั่งหลังพวงมาลัยเตรียมขับรถกลับบ้าน ลองพิจารณารอบๆ ตัวสิครับ นักออกแบบเขาจัดTexture ไว้เหมาะเจาะลงตัวจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คุณเลือกซื้อรถคันนี้ใช่ไหม?

ลองหยิบโทรศัพท์มือถือตัวใหม่ของคุณขึ้นมาดูแม้ยังไม่มีการเรียก Texture สวยไหมครับ?

ลืมหืมตาไปแต่ต้นว่า Texture หมายถึงพื้นผิวของทุกสิ่งทุกอย่างครับ รวมทั้งผิวหน้าและผิวทั่วร่างกายตลอดจนเส้นผมของคุณด้วย

Texture ที่สวยงามน่าอยู่ดูดีก็ไม่ได้แต่ส่วนใหญ่จะสัมพันธ์กันกับ Color, Space และ Volume ที่รวมเป็นองค์ประกอบอยู่ด้วยกัน ผู้สร้างผลงาน Ceramic สามารถสื่อสารกับผู้ชมได้ โดยผ่าน Texture ซึ่งเกิดจากเครื่องเคลือบที่เลือกไม่ยู่คาลิปดัลเคลือบที่บน Slip ดินแดงปากช่องที่เคลือบไว้ก่อนบนดิน Stoneware แล้วเผาแบบ Reduction ที่อุณหภูมิ 1280oC

งานชิ้นที่ 1 ชื่อ "Texture 1" ยาว35 เซนติเมตร

งานชิ้นที่ 2 ชื่อ "Texture 2" ยาว38 เซนติเมตร

คุณมีความรู้สึกอย่างไรบ้างไหม กับงาน 2 ชิ้นนี้ นอกจากตาที่มองเห็น Texture ?.....**ศาสตราจารย์เสริมศักดิ์ นาคบัว**

ข้าพเจ้าเคยเห็นและรู้จักคุณสุลักษณ์ มากกว่า 40 ปี แต่ไม่เคยพูดคุยหรือสนิทสนมด้วย คุณสุลักษณ์เป็นเพื่อนกับ อาจารย์อวบ ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นน้องที่ข้าพเจ้าคุ้นเคย ได้รู้เห็น อ่านหนังสือ และติดตามผลงาน การกระทำมากพอสมควร ขึ้นชมในความรอบรู้ ความสามารถ เป็นผู้ปลุกกระแสความคิด เป็นนักก่อตั้งมากมายหลายด้าน รวมทั้งการเกื้อหนุนและงานทางศิลปะ แต่มีอะไรบางอย่างที่เหมือนตบจิตตขงอยู่ในใจก็ไมรู้..... จนกระทั่งคุณสุลักษณ์ได้แสดงตนอย่างน่าทึ่ง และน่าชื่นชมเหลือเกิน ในกรณีของท่านอาจารย์ปรีดี พนมยงค์ คุณสุลักษณ์เคยเข้าใจผิดต่อท่านอาจารย์ เมื่อทราบความจริงทั้งหมดแล้ว ได้ไปขอขมาท่านอาจารย์ถึงปารีส และกระทำการทุกอย่างที่จะประกาศคุณงามความดีตามความเป็นจริงของท่านอาจารย์ แม้กระทั่งเมื่อมีการจัดงานฉลอง 100 ปีชาตกาล ที่องค์การยูเนสโกประกาศให้ท่านอาจารย์ปรีดี เป็นบุคคลสำคัญของโลก คุณสุลักษณ์ก็เป็นตัวตั้งตัวตี และยังได้เป็นประธานฝ่ายเอกชน เพื่อเชิญเกียรติรัฐบุรุษอาวุโสซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณูปการอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติและราษฎรไทย.... และได้ปิดบัง หรือละอาย....ถ้าที่จะประกาศว่าเป็นผู้ผิดพลาด.....มีแต่ปราชญ์เท่านั้นที่จะกระทำการเช่นนี้ได้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ได้เคยพูดคุยกับตัวคุณสุลักษณ์เอง ในงานฉลอง 100 ปี ของท่านอาจารย์ปรีดี ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ต่อหน้าคนที่รู้จัก 3-4 คน รวมทั้งพี่อึ้งคาร กัลยาณพงศ์ จำพเจ้าไปฟังคุณสุลักษณ์พูด เมื่อจบแล้วคุณสุลักษณ์ก็ได้ถามว่าใครจะพูดหรือถามอะไรหรือไม่ ข้าพเจ้าบอกว่า "เรื่องที่คุณสุลักษณ์พูดนั้นไม่มีอะไรจะพูดจะถาม แต่มีอะไรบางอย่างอยากพูด แต่กลัวคุณสุลักษณ์ตำ....." พี่อึ้งคารยืนอยู่ด้วยบอกว่า "พูดซิ.....ลาวันย์" ข้าพเจ้ามองหน้าคุณสุลักษณ์ แล้วพูดว่า "เมื่อก่อนดิฉันไม่ค่อยชอบหน้าคุณสุลักษณ์ แต่หลังจากที่คุณสุลักษณ์ได้ไปขอขมาท่านปรีดี แล้วทำทุกอย่างที่จะประกาศคุณงามความดีของท่านปรีดี ดิฉัน.....ประทับใจมาก....." พี่อึ้งคารยื่นน้ำตาไหลแล้วบอกข้าพเจ้าว่า "ลาวันย์.....ลาวันย์ ต้องสร้างอนุสาวรีย์....." ข้าพเจ้ามองหน้าพี่อึ้งคารงๆ แล้วพาลน้ำจี้้น้ำตาไหลไปด้วย เพราะเห็นพี่อึ้งคารยกมือเช็ดน้ำตาน้อย ๆ แล้วพูดต่อ ".....ต้องสร้างอนุสาวรีย์.....ไว้ในใจของลาวันย์เอง....." นี่คือนิยามที่ดี ในขณะที่คุณสุลักษณ์ไม่ได้พูดอะไรเลยแม้แต่คำเดียว ข้าพเจ้าได้สร้างแล้วในฐานะช่างเขียน คือได้เขียนรูปคุณสุลักษณ์เป็นอนุสาวรีย์ ไม่เพียงใจเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าได้บอกกล่าวให้ใคร ๆ ผู้ที่ได้เห็นรูปนี้ ได้รับรู้ด้วยว่า บุคคลผู้นี้เป็นผู้ที่ข้าพเจ้าชื่นชม ศรัทธา ในความยิ่งใหญ่ ที่มีความกล้าหาญทางจริยธรรม พัฒนาตัวเอง รู้ซึ่งถึงความยุติธรรม ความทุกข์ทนของผู้ยากไร้ ซึ่งแทบจะหาไม่ได้ในชนชั้นนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจจะเขียนรูปคุณสุลักษณ์นับเป็น 10 ปีแล้ว แต่ความรู้สึกลับยังไม่ลงตัว รูปที่เขียนนี้ก็ยังไม่ลงตัว และยังไม่ได้ใจ..... คงต้องเพิ่มเติมแก้ไขจนกว่าจะพอใจ..... ที่ต้องเขียนทำขึ้นก็เพราะคนอย่างคุณสุลักษณ์ไม่เคย "นั่ง" ข้อเขียนประกอบภาพเหมือน "ปราชญ์สยาม ส. ศิวรักษ์".....**อาจารย์ลาวันย์ อุปอินทร์**

ความรัก ที่เชื่อมสัมพันธ์ระหว่าง แม่กับลูก.....อาจารย์เสาวภา วิเชียรเขตต์

.....อาจารย์มานิช กงกะนันท์

สมประโยชน์ เพื่อประชาชน สมประหยัดเพื่อการงบประมาณ สมค่าเพื่อนักศึกษา.....

ผศ.ธีระ ปาลเปรม

บรรยากาศยามบ่ายในฤดูร้อนที่มีแสงและเงาตัดกันอย่างชัดเจน ผู้คนเดินพักผ่อนประกอบการสนทนากลางแจ้ง เป็นระยะๆ ของเทศกาลแข่งม้าประจำปี

ห้องรับแขกที่จัดเครื่องเรือนแบบผสมที่แตกต่างรูปแบบและต่างขนาด เพื่อลดความคับแคบของห้อง การใช้สีเรียบๆ จากวัสดุธรรมชาติ เพื่อช่วยให้ดูสว่าง และทำให้ห้องดูสูงและกว้าง มีทางผ่านเพื่อขึ้นชั้นลอย

จากชั้นล่างที่จัดสวนมีต้นไม้ใหญ่อยู่กลางบ้าน มีทางขึ้นส่วนสันทนาการชั้นลอย ด้วยบันไดไม้ 2 ด้าน และทางขึ้นจากสวนผ่านระเบียงหน้าบ้าน 1 ด้าน ประกอบกับบันไดขึ้นชั้น 2 ที่ตรงไปยังห้องพักผ่อนและห้องนอน การตกแต่งเน้นราวบันไดไม้กลึงกลม และยกระดับเพดานให้สูงถึงหลังคาเพื่อต้องการแสงธรรมชาติส่องเข้าภายในบ้าน.....**ผศ. พงษ์ศักดิ์ อารยางกูร**

ข้าพเจ้าเสนอประเด็นถกเถียงเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาจิตใจ เพื่อไปสู่พุทธภาวะ.....**ผศ. พยุร โมสิกรัตน์**

.....**อาจารย์นพพร วิจารณ์ระกะ**

เพื่อปลุกชีวิต และจิตวิญญาณให้กับงานจักสาน ขณะที่คุณค่าความงาม และประโยชน์ใช้สอย เครื่องจักสานไทยกำลังหดหายไปกับการเจริญเติบโตของสังคมปัจจุบัน ผลงานที่นำมาแสดง นำเสนอถึง การขอความร่วมมือในการอนุรักษ์ สืบทอดมรดกทางภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ไว้คู่กับสังคมไทยต่อไป

To stimulate life and soul of Thai wickerwork, while the value of beauty and function are declining. This work asked for preservation our heritage for our next generation.....**ผศ. เอกชาติ จันอุไรรัตน์**

ก่อนจะเข้าห้องพระ ควรอาบน้ำชำระกายให้สะอาด ทำจิตใจให้ผ่องใส จุดธูปเทียน ถวายพวงมาลัยดอกมะลิ นั่งคุกเข่าประนมมือไว้หน้าอก กล่าวคำนมัสการพระรัตนตรัย คำนมัสการพระพุทธเจ้า คำขอมาพระรัตนตรัย คำพรรณาพระบรมธาตุ สรรคมนตรี 5 คำนมัสการพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พุทธชัยมงคลคาถา พระคาถายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก พระคาถาชินบัญชร และคำอธิฐานขอพรพระ กราบ 3 ครั้ง.....**อาจารย์สมบัติ วงศ์อ้วนฤมล**

“ศิลปะไม่มีขอบเขตสิ้นสุด” เปรียบเสมือนกระจกเงา ที่ส่องสะท้อนวิถีชีวิต, สังคม, ประวัติศาสตร์ ศิลปะจึงเกิดจากเรียนรู้ สร้างสมประสบการณ์ และฝึกฝน ขัดเกลาแนวความคิดของศิลปะทุกแขนง ให้มีการสืบทอดจากอดีตสู่ปัจจุบัน.....**อาจารย์ร.ต.อ. อนุชา แผงเกษร**

การสื่อสาร ความรู้และวิชาการด้านศิลปะและการออกแบบ เพื่อกระตุ้นให้สังคมเห็นถึงความสำคัญของวิชาชีพศิลปะ และการออกแบบ หลังแห่งการสร้างสรรค์ของนักออกแบบไทยที่มีความจำเป็นต่อความเจริญของประเทศ

แนวหลักดังนี้ทำให้เกิดแนวความคิด 3 P

- PAPER สื่อภาษางาน INTERIOR DESIGN ด้วยกระดาษ
- PICTURE สื่อภาษาด้วยภาพเคลื่อนไหว สีส้น และเสียงการสนทนาด้วยโทรศัพท์มือถือ
- PROJECT กับโครงการที่เป็นจริง สร้างจริง.....**อาจารย์เอกพงษ์ ตรีตรง**

เป็นการนำเอาจินตภาพสาธารณะทางทัศนภาพที่คนในชุมชนย่านสะพานพุทธมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์และคุณค่า โดยอาศัยวิธีเทคนิคทางการวิจัยเบื้องต้น : การใช้แบบสอบถามเพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการปรับใช้จาก FUNCTION สะพานเดิมเป็น FUNCTION อื่นๆ สอบถามระดับความ “ ไปได้ ” ของชุมชนในการปรับภาพลักษณ์ของสะพาน มีการสร้างสภาพแวดล้อมภายในโดยอาศัยลักษณะบรรยากาศของชุมชนในละแวกนั้นๆ มานำเสนอ มีการคำนวณพื้นที่และโครงสร้างของสะพานถึงความสามารถในการรับน้ำหนักเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ ทั้งหมดเป็นงานแบบกลุ่ม 3 คนในเวลา 6 สัปดาห์ของรายวิชาวิจัยสภาพแวดล้อมภายใน หมายเหตุ ขอขอบคุณทีมงาน คุณวรินทร์รี มี่ อินทร์แก้ว คุณอิทธิพร สุมารักษ์นพ โครงการนี้มีได้ประเมินความเป็นไปได้ของโครงการก่อน เป็นโครงการที่จินตนาการและศึกษาหาวิธีการที่จะให้เกิดขึ้นโดยใช้เทคนิควิธีทางการวิจัยตามที่ได้ศึกษาเท่านั้น.....**อาจารย์ชัยณรงค์ อริยะประเสริฐ**

การเคลื่อนที่ของดาว กับ การเปลี่ยนแปลงของดวงจันทร์ระหว่าง 15 - 30 กันยายน 2545.....**อาจารย์วิศิลป์ แซ่เตีย**

ต้องการให้ชิ้นงานเป็นสื่อกลางในการสื่อสารความรู้สึกและอารมณ์ของแต่ละบุคคล ภายใต้บทสนทนาเดียวกัน นอกจากผู้ชมจะได้รับรู้ถึงสิ่งที่ผู้อื่นต้องการสื่อสารแล้ว ยังสามารถร่วมแสดงความรู้สึก อารมณ์ ของตนเองผ่านทางการสร้างสรรค์งานทางศิลปะตามแนวทางของระบบการสร้างภาพในคอมพิวเตอร์ (PIXELS - BASE IMAGE) เหตุการณ์ทุกวินาทีที่เกิดขึ้นจะถูกบันทึก เพื่อศึกษาถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างชิ้นงานกับผู้ชม และปฏิกิริยาของผู้ชมกับบทสนทนาที่ผู้อื่นสร้างทิ้งไว้.....**อาจารย์กัญชลิกา กัมปนานนท์**

ธรรมชาติสร้างสรรค์พลังมากมายให้ยังเกิดขึ้นในโลกนี้ มนุษย์หรือต้นไม้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพราะธรรมชาติสร้าง และเมื่อมนุษย์เกิดมาก็สร้างสิ่งต่างๆ อีกมากมายเพื่ออยู่เหนือธรรมชาติ แต่ต้นไม้เกิดและเติบโตมาตามธรรมชาติ ไม่ได้ดิ้นรนว่ายน้ำแบบมนุษย์ แต่กลับมีอิทธิพลต่อมนุษย์นับประการ ท่านเชื่อหรือไม่?.....**รองศาสตราจารย์พรณเพ็ญ ฉายปรีชา**

.....**ผศ. ชัยนันท์ ชะอุ่มงาม**

จริงหรือเปล่าที่คนไทยมักจะไม่ค่อยมีความคิดเห็นต่อเรื่องต่าง ๆ ? เพื่อเป็นการสื่อสารอย่างง่าย ๆ และเป็นการเริ่มต้น จึงได้คิดนำเอาลูกบาศก์ไม้สี่เหลี่ยมมาอำนวยความสะดวกแก่ผู้ชมผลงานให้ได้แสดงความรู้สึกนึกคิดผ่านคำที่เตรียมไว้ให้สร้างเป็นรูปประโยค โดยข้อความที่เกิดขึ้นอาจไม่ได้เป็นการแสดงข้อคิดเห็นใดข้อคิดเห็นหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพียงการได้แสดงออกของเรื่องใดก็ได้ หรือแค่รู้สึกว่ายากจะมีส่วนร่วม หรืออื่น ๆ.....

.....**อาจารย์วัฒนพันธุ์ ครุฑทะเล**

ณ ได้พินน้ำสี่คราม เป็นโลกแห่งความกดดัน ซึ่งมีความกดมากกว่าบนบกหลายเท่า แต่ ณ ที่นั้น มีหลายสิ่งให้ค้นหา และหลายสถานการณ์ที่มนุษย์เราได้ลงไปปฏิบัติกร ภายใต้ความกดดัน.....**อาจารย์สายขวัญ ศิริพงษ์**

.....**อาจารย์สุพจน์ สิงห์สาย**

เพื่อความผ่อนคลายความเครียดจากการงานและกระตุ้นให้ระบบการไหลเวียนของร่างกายให้ดีขึ้น เราสามารถนั่งสนทนาภายในตู้อบไอน้ำในบ้านพักได้อย่างสบาย และมีพลาสมาสุขภาพสมบูรณ์.....**อาจารย์ประดิษฐ์ กาญจนอักษรเดช**
.....**อาจารย์ประดิษฐ์ กาญจนอักษรเดช**

ผลงานศิลปะชื่อ "ขอคารวะต่อ ซาลวาดอ ดาลี : เกิดอะไร ถ้า นาฬิกาเดินต่อ" (Salute to Salvador Dali : What happen if the clock functions again ?) ข้าพเจ้าสร้างขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม 2545 เพื่อให้ ผลงานนี้ มีสาระสอดคล้องกับการแสดงกลุ่มผลงานคณาจารย์คณะมัณฑนศิลป์ กล่าวคือ แนวคิดของการแสดงศิลปกรรมชุดนี้ งานศิลปะ จะต้องก่อให้เกิดคำถามบางประการต่อผู้ชมแล้วมีการโต้ตอบกัน ข้าพเจ้าก็เลยตีโจทย์ดังกล่าวโดยเริ่มจากการเลือกผลงานของซาลวาดอ ดาลี มาหนึ่งชิ้น การล้อเลียนเนื้อหาจากงานจิตรกรรมของ ซาลวาดอ ดาลี (Salvador Dali) ชื่อ "การทรงอยู่ของความทรงจำ" (Persistence of Memory) เป็นตัวจุดประกายผลงานภาพเขียนของข้าพเจ้า

ภาพเขียน ของข้าพเจ้า เป็นการตอบคำถามที่ตั้งขึ้น "จะเกิดอะไรขึ้น ในดินแดนประหลาดแห่งนี้ ถ้า นาฬิกาที่หยุดกลับเดิน ?" คำตอบที่ ข้าพเจ้าคิดเองก็คือ ทุกอย่างก็ไม่มีหยุดนิ่งอีกต่อไป นาฬิกาที่เคยอ่อนเหลวเป็นขี้ผึ้งกลับคืนสภาพ ลานก็ทำงาน เข็มเริ่มหมุน พลังความร้อนลึกลับลด อุณหภูมิ น้ำที่เคยเหือดแห้งจากหาด กลับมามองไปไกลๆ ในทะเลเห็นภูเขาน้ำแข็งลอยใกล้เข้ามา ความร้อนที่ยังเหลือทำให้ น้ำแข็งละลาย ฝนตงแล้ว น้ำก็ไหลบ่าสู่หาด ตัวประหลาดที่เคยหลับไหลตกใจตื่น แต่ยังไม่ทันลุกน้ำก็ท่วมมาถึงตัวเสียแล้ว ในที่สุด ทั้งนาฬิกา จำนวนหลายเรือน และบรรดาพี่น้องของตัวประหลาดจำนวนมาก ต่างก็ว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง

ในเมื่อนาฬิกาเดินแล้ว เย็นวันนั้น คืนนั้น จะเกิดอะไรขึ้น?

ฉันสงสัย ว่าอะไร จะเกิดแน่	เพราะทุกอย่างไม่เที่ยงแท้ ต้องแปรผัน
นาฬิกา เคยหยุดก็เดินพลัน	พลังอันร้อนรุ่มกลับชุ่มเย็น
อุณหภูมิลดลงอย่างเชื่องช้า	ดูภูผาคล้ายเนยเหลวที่เคยเห็น
แต่บัดนี้ น้ำขึ้น คลื่นกระเซ็น	ตัวประหลาดถึงกับเดินหนีน้ำพลัน
พื้นหลิ่วอยู่ต่อไปจนตายแน่	เร็วพ่อแม่ แผ่นดินผิวก่อนอาลัย
นาฬิกาก็ยังวิ่งตามมาพลัน	วิ่งแข่งกันหนีสายน้ำตามกันไป
น้ำก็ท่วม สูงขึ้น มาเรื่อยๆ	พระพายเอ๋ยไม่เฉื่อยท้อหวัดหิวโหย
น้ำสูงขึ้นเรื่อยๆหรืออย่างไร	รูปต่อไป เชิญท่านเขียน เพียรวาดมา

I wonder what will happen next? It is my aspect of expression

Dali "Persistence of Memory" -done" Clock stops once but then functions again

Secret heat faded away the bay shrinks As the tide rising - new season

The creature waked up- It's Not Fun , No choice but it runs from the sea

The whole herd of creatures are running. The clocks escaping from the sea

Aftermath is what it can be Please show me your response on the frame.

ศิลปินผู้สร้างงาน ได้เตรียมผ้าใบเปล่าไว้ วันละหนึ่งแผ่นสำหรับผู้ชมที่ อยากตอบคำถามในวันสุดท้ายของการแสดงผลงาน ทุกภาพที่ท่านเขียน จะนำมาจัดแสดง

การแสดงผลงานในทิศทางของการสร้างงานที่มีเนื้อหาคล้ายหรือซ้ำกับงานในอดีตเป็นวิธีการที่ภาพเขียนหลายภาพถูกเขียนขึ้น เช่นภาพวินัสในท่านอน ภาพเขียนของ Titian: Venus of Urbino, 1538 ติดตามด้วย Edvard Munch: Olympia, 1863 และต่อมาภาพถ่าย ของ Yasumasa Morimura: Portrait Twin, 1988

ผลงานคู่หนึ่งที่ข้าพเจ้ามีความสนใจมาก คือจิตรกรรม "ภายในห้องดัช" (Dutch Interior) ภาพผู้ชายเล่นพิณ มีผู้หญิงนั่งฟังภาพเดียวกันนี้ ถูกแปรไปเป็นรูปทรงแบบ Organic surrealism โดย Jean Miro เมื่อปี ค.ศ. 1928 ก่อนภาพแรกชื่อ "คนเล่นพิณ" (The Lutanist) ของ เฮนดริกซ์ เมอร์เทินซ์ ซอร์ก (Hendrick Maertensz Sorgh) ซึ่งเขียนในปี ค.ศ.1661 คือทั้งช่วงกัน 267 ปี

ในกรณีของซอร์ก กับ มิโร หรือตัวอย่างชุดแรก ศิลปินเหล่านั้น ใช้แนวทางที่เหมือนกันคือเลือกเอาภาพเหตุการณ์ที่เกือบเหมือนกัน แต่ใช้สไตล์ หรือ ส่วนงาน เฉพาะตัว ส่วนงานที่ข้าพเจ้าทำ ใช้ วิธีที่ต่างออกไปเล็กน้อย คือไม่ได้ใช้ภาพเหตุการณ์เดียวกันแล้วมาเขียนด้วยส่วนงานทางทัศนศิลป์ หรือสไตล์ของตัวเอง แต่ข้าพเจ้าเลือกช่วงเวลาและสภาพที่ต่างไปจากภาพเดิม กล่าวคือในภาพของดาลี เป็นดินแดนที่กาลเวลาหยุด ข้าพเจ้าเลยมาคิดต่อ เพื่อสร้างเรื่องราวในส่วนงานของข้าพเจ้า ดังที่ได้อธิบายมาแล้ว

My art work with the title "Salute to Salvador Dali: What happen if the clock functions again" is created between July and August 2002, as a response to the theme "Dialogue", the faculty show With a central theme that an art work is two way communication. In my case I chose one of Salvador Dali's painting, The persistence of Memory as the source of inspiration to start my painting.

The painting "What will happen if the clock functions again" is a response to this question, it reflects my personal idea about the aftermath. The clock functions again. The mysterious energy which almost melt the mountain ceased. Temperature decreased but it is still to hot that floating iceberg from distant land melt. The tide increased and water is flooding the brown beach, Strange creatures, not only one but many of them have no choice but wake up and escape to the shore. Not only Dali's sleeping creature but also the clocks are running away from the tide.

My Concept in "Dialogue"

My painting with a title "Salute to Salvador Dali: What happen after the clock functions again?" It is my personal version based on the aftermath of Dali's land of "The Persistence of Memory" If we look back to the history of art, Titian painted Venus of Urbino during the Renaissance, the Manet painted Olympia in late nineteenth century then in 1988 a Japanese artist presented his new version as a photograph, a man instead of a woman as the nude model.

I am more impressed in Jean Miro's Dutch Interior, painted in organic surrealist style after Jan Vermeer's realistic version. In my case, instead of painting the event of the same instant in my personal version I choose to paint its aftermath.

What will happen after the clock functions again? So come the tide, The beach is full of water. Strange creature and its peers waked up and swim to the shore. Even the clocks swim to reach the high land.

And what will happen in the evening and at night. Each day of the exhibition an empty canvas, paint and brush are prepared for t viewer to response. All canvases will be exhibited in the last day of the exhibition.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ขมุณี

"ฝนกำลังมา"

เสียงระฆังวัดดังเป็นสัญญาณใกล้สว่า

สมภารเจ้าอาวาสพาภิกษุหนุ่มบวชใหม่เข้าอุโบสถทำวัตรเช้า

เมฆฝนก่อตัวเป็นเงาที่เทาที่ชายทุ่ง

กบ เขียด และสิ่งอย่างต่างลืมหูลืมตามองฟ้า

หญ้าอ่อนแตกใบต้อนรับแสงอรุณและสายฝน.....ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สน สิมাত্রัง

ความว่า อันชีวิตมีเกิดดับ เป็นสัจธรรมธรรมดา แคว้นเท่านั้น ก็ไม่ต้องเป็นทุกข์ แต่ชีวิตหนึ่งความสำคัญ ไม่ใช่อยู่ที่การเกิด การดับนี้ การสร้างคุณงามความดี ในขณะที่ยังมีชีวิตน่าจะสำคัญ และยิ่งไปกว่า ในช่วงระยะเวลาอันสั้นของชีวิต นับว่าวันนี้เป็นมงคลดี เราน่าจะได้สงบนิ่ง ฟัง และได้สนทนากับตนเอง จำลึกถึงพระคุณพ่อแม่ และส่วนอื่น ๆ อันประกอบเราขึ้นเป็นมนุษย์ แล้วสำนึกต่อไปว่าเรานั้นได้กระทำการใดมาแล้วบ้าง ที่เป็นคุณแก่ตนเอง ผู้อื่น และสรรพสิ่งที่เราดำรงอยู่ด้วยให้มีความสุข แม้กระทั่งเจ้ากรรม นายเวร การสรรค์สร้างสิ่งที่เป็นคุณนั้น เป็นความงดงามของชีวิต ที่สำแดงออกมา จะให้มีดีด่าคล่ำ หรือขาวสว่าง สะอาด ก็สุดแล้วจะกำหนดขึ้นตามครรลองคลองธรรมของตน ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ เป็นการพรรณนาถึงความงามที่เกิดขึ้นในช่วงขณะหนึ่งในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อสื่อสารความงามทางรูปธรรม ตอบโต้กับมิติแห่ง ความว่าง.....

ผศ. ปรีชา ปั่นกล้า

.....อาจารย์ธีรวัฒน์ งามเชื้อขิต

ณ จุดเริ่มต้นหนึ่งในอดีต มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ถือกำเนิดขึ้นมา โดยเริ่มเปิดคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ เป็นคณะแรก ตามด้วยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะโบราณคดี และคณะมัณฑนศิลป์ เป็น 4 คณะวิชาที่อยู่วังท่าพระ กรุงเทพฯ ซึ่งเปิดการเรียนการสอนโดยท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี คณะมัณฑนศิลป์เป็นจุดหนึ่งของกาลเวลาของมหาวิทยาลัยศิลปากร ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ผลิตนักออกแบบ และงานประยุกต์ศิลป์ ปัจจุบัน คณะฯ ได้เติบโตมี 6 สาขาวิชา ที่เปิดทำการเรียนการสอน ได้ผลิตบัณฑิตรุ่นแล้วรุ่นเล่า จนถึงปัจจุบัน ด้วยความดีของท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี นั่นเอง จึงทำให้มีทุกวันนี้ จากสิ่งเหล่านั้นนำมาซึ่งความบันดาลใจในการสร้างงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงสภาวะของกาลเวลา โดยใช้สัญลักษณ์ของท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี นำมาสร้างในงาน ประกอบกับการใช้สี น้ำหนัก และบรรยากาศ เพื่อให้เกิดสภาวะของกาลเวลา.....อาจารย์ไพโรจน์ ดาเกลี้ยง

เป็นพลังหนึ่งแห่งธรรมชาติของมนุษย์ชาติที่ซ่อนแฝงอยู่ภายใน อันมีความลับซับซ้อน บางครั้งเหมือนจะเข้าใจ บางครั้งเหมือนไม่เข้าใจ เพียงแต่สิ่งนี้ปรากฏขึ้นในความรู้สึกของผู้ใดแล้วผู้นั้นก็จะเกิดพลังบางอย่างเปี่ยมล้น สามารถนำมาพลังนี้ไปใช้กับทุกสิ่งทุกอย่าง อาจจะเรียกได้ว่าเป็นพลังทิพย์ หรือ พลังแห่งสารพัดนึกก็ได้ การจะได้มาซึ่งพลังนี้ ในทางศาสนาแล้วกันว่าจะต้องสร้างกันมาตั้งแต่อดีตชาติแล้วยังผลให้ปรากฏในเวลาปัจจุบัน ทางกลับกันทางโลกนั้นกล่าวกันว่า เพียงความตั้งใจ มุ่งมั่น อันแน่วแน่ ไม่โลเล ไม่ลังเล ก็จะพบกับพลังนี้ โดยความเชื่อที่เป็นส่วนตน "มีลมหายใจ มีรูป มีพลัง" ซึ่งจะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งมิได้ และสามารถเคลื่อนที่ถ่ายโอนได้อย่างอัศจรรย์.....อาจารย์พิทักษ์ ส่งา

นำเสนอบันทึกถึงช่วงเวลาขณะสนทนาของคณาจารย์กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นปีการศึกษาสุดท้ายของระดับปริญญาตรี หุุดคุดถึงผลงาน เตรียมศิลปนิพนธ์และศิลปนิพนธ์.....อาจารย์นภดล วิรุฬห์ชาติตะพันธ์

ได้แนวความคิดมาจากนักศึกษาที่ได้สอนและรู้จักมักคุ้นกันตั้งแต่เพิ่งได้เริ่มสอนช่วงปีแรกจนถึงนักศึกษาผู้นี้จบการศึกษา และกำลังจะเดินทางไปต่างประเทศ จึงสร้างผลงานเพื่อระลึกถึงนิสัยและอุปนิสัยของนักศึกษาผู้นี้.....อาจารย์พลพิชัย เกียรติสุทธาการ

.....อาจารย์บรรรัตน์ คมเวช

ความล่งเลงลัษัย มักจะทำให้เกิดผลเสียหยา.....อาจารย์ประเสริฐ พิษยะสุนทร

ฝนตกผ่านธรรมชาติ หลากหลาย สรรพสิ่ง ลงสู่โลก.....ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา อมรัตน์

Rama IX Art Museum Foundation

การสนทนาย่อมเกิดจากมุมมองของแต่ละบุคคล ซึ่งเปรียบเทียบสับปะรดที่มีมากดารวมอยู่ในผลเดียว การสนทนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็เช่นกัน ผู้ร่วมสนทนามีความเห็นหรือมุมมองที่เหมือนกัน การสนทนานั้นก็จะจบลงได้โดยง่าย แต่หากผู้ร่วมสนทนามีมุมมองที่แตกต่างกันแล้ว การสนทนานั้นย่อมมีรสชาติและมีประเด็นใหม่แตกแยกออกไป หากการสนทนาเป็นเรื่องของงานวิชาการก็จะก่อให้เกิดความรู้ใหม่ และความก้าวหน้าในวงวิชาการ

การจิบชาเป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้จิบรู้สึกเป็นสุข และหากได้จิบชากับผู้รู้ใจ ย่อมมีการสนทนาระหว่างการจิบ ที่ช่วยเพิ่มความกลมกล่อมให้ชา มีรสชาติมากขึ้น กาน้ำชา และถ้วยชา เป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญยิ่งในการจิบชา กาน้ำชาสามารถบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้ใช้ได้ ดังนั้นการจิบชา นอกจากจะได้สัมผัสถึงรสชาติของชา และการสนทนาร่วมกันแล้ว ยังสามารถเสพความสุนทรีย์ของชุดน้ำชาได้อีกด้วย.....อาจารย์ศุภกา ปาลเปรม

การจุดตะเกียงส่องทางดวงเล็กเพียง 1 ดวง แสงที่ได้อาจไม่สว่างมากนัก แต่เมื่อเราจุดตะเกียงเพิ่ม จากหนึ่งเป็นสอง หรือมากขึ้นเรื่อย ๆ แสงสว่างที่ได้จะทำให้เรามองเห็นเส้นทางได้อย่างชัดเจน.....อาจารย์วรรณภา ธีธรรมมา

บันทึกโดยใช้อักษรสมัยใหม่ ให้เรียงอยู่ในบรรทัดเดียวกันแบบสมัยพอขุนราม
คำแหง.....อาจารย์อรุณ ปรีดิยาพันธ์

หัวข้อสนทนาใหม่ ๆ ข้อมูล up date ตลอดเวลา เกิดขึ้นเสมอในวงกาแฟ รายละเอียด (Details) รูปทรง (Form) เป็น pottery ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยรูปทรงของมนุษย์ที่กำลังคุดกันขณะดื่มกาแฟ เลือกวิธีการขึ้นรูปแบบ coiling เพื่อให้เกิดเส้นขนานซ้ำ ๆ กัน เพื่อเชื่อมรูปทรงทั้ง 3 เข้าด้วยกัน รูปร่าง (Shape) เป็น pottery 3 ชั้น ประกอบด้วย

1. แจกัน ที่สร้างเป็นรูปคน กำหนดให้ปากแจกันเป็นรูปปากคนที่กำลังคุด
2. แจกันรูปคน กำหนดให้ปากแจกันเป็นรูปหู ที่พร้อมที่จะรับฟัง
3. แก้วกาแฟ 2 ใบที่ประสานกันอยู่ กำหนดให้เป็นรูปทรงที่ประสานกัน

เสมือนว่าเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงให้ผู้คนได้สนทนากัน สีและพื้นผิว (Color and Shape) เลือกใช้เนื้อดินสีขาวเพื่อส่งเสริมให้พื้นผิวที่ขรุขระกับเส้นรอบ (out line) ที่เคลื่อนไหวอย่างอิสระตามธรรมชาติของเนื้อดิน แสดงคุณสมบัติของตัวมันเองได้เด่นชัดขึ้น.....อาจารย์สิบลิงค์ เผ่าไทย

การปฏิบัติธรรมเป็นการบูชาอันยิ่งใหญ่ของชาวพุทธ ซึ่งเรียกว่าเป็นปฏิบัติบูชา อามิสบูชา เป็นการบูชาด้วยวัตถุอันเป็นประเพณีและวัฒนธรรมที่ถือปฏิบัติมา เป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นแนวทาง ซึ่งจะทำให้มนุษย์เป็นคนดีคนเก่งด้านจิตใจ และเห็นสัจธรรมในที่สุด รูปทรงที่แสดงออกได้อาศัยดอกบัวมาสร้างสรรค์เป็นสัญลักษณ์ เพื่อสื่อความหมาย รอยแตก, รอยร้าว, การผุกร่อนที่ปรากฏในงานประติมากรรมได้แสดงถึงการเปลี่ยนแปลง ความไม่เที่ยงแท้ของสรรพสิ่ง.....อาจารย์กรรณา กองสุข

การสื่อสารกับสิ่งใช้สอยในชีวิตประจำวัน เสพรสด้วยปาก และเสพการรับรู้ด้วยตา Both see and taste the beauty.....อาจารย์ณัฐินี ศตวรรษธำรง

งานศิลปะร่วมสมัย ควรเป็นสิ่งสะท้อนภาวะปัจจุบันของผู้สร้างผลงาน สำหรับข้าพเจ้าแล้ว สภาพความแออัดของชีวิตที่อยู่ภายใต้การใช้พื้นที่ร่วมอย่างจำกัด แออัดและจายอม ภายใต้เงื่อนไขสวดยทว่าเป็นการแบ่งปันอย่างมีประสิทธิภาพ ความฉาบฉวยดังกล่าวดังสะท้อนแรงกดดันด้านวัตถุนิยม ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของทุนนิยมที่ครอบงำเราทุกผู้ทุกคนอย่างไม่อาจต้านทานได้ งานชุดนี้มีไว้เพื่อต่อต้านกระแสหลักเสียไม่ได้นี้ หากแต่เชื่อว่าภายใต้เงื่อนไขทางวัตถุ สภาวะจิตของมนุษย์ยากจะหาที่สถิตยได้ และเป็นเหตุให้เกิดการขวนขวายหาจิตของตนอย่างทนทุกข์ บนกำแพงสังกะสีของชุมชนหลังบ้านข้าพเจ้า เป็นฉากของการแสดงสด (Performance) ที่น่าขบคิด และสะท้อนวัฒนธรรมปัจจุบันอย่างตรงไปตรงมา เพียงสังกะสีหนาไม่เกิน 2 มิลลิเมตร ด้านหนึ่งอาจเป็นห้องครัวหรือห้องน้ำซึ่งเป็นอาณาเขตส่วนตัวที่ครอบครัวยุคหนึ่งได้ครอบครอง ในขณะที่อีกด้านหนึ่งเป็นฉากการแสดงที่หมุนวนไม่รู้จบ เป็นที่ใช้ดัดกับตรียมเข้า เป็นห้องลับของสุนัขจรจัดและคนเมาหรือแม้กระทั่งเป็นสถานที่ขายยาบ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่าภายใต้สภาวะกดดัน พลังในการสร้างงานอาจพวยพุ่งและคมชัด แต่ในฐานะอาจารย์ที่ต้องรับผิดชอบคุณภาพทางวิชาการ ย่อมเป็นเรื่องยากที่จะปรับแรงกดดันนั้นให้เป็นพลังอันดีงาม ความท้อแท้ สิ้นหวัง ในการประคองสังคมและชีวิตของเหล่านักศึกษาในสังคมวันนี้ ดูเหมือนจะเป็นอุดมการณ์ไร้สาระและไม่สอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน เจกเช่นเดียวกับพ่อแม่ยุคใหม่ที่เลือกการทำแท้ง เป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาดีต่อชีวิตของลูกมากกว่าการปล่อยให้ลูกไม่รอดในสังคม ความหวังในการถูกหวย หรือรายได้

จากธุรกิจนอกกฎหมาย ย่อมเป็นอุตสาหกรรมที่เพื่อนเล่นลอยเล่นกัน แม้ในภาวะอันกดดันและตึงเครียด ข้าพเจ้าไม่อาจปรับแรงกดดันดังกล่าว
เป็นความดีและความงามได้ แต่การแสดงออกเป็นผลงานเครื่องประดับ ก็ช่วยลดแรงกดดันดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ศิลปะในวันนี้อาจ
ไม่ใช่งานเพื่อค้นหาความพิสุทธ์ (Art for Sake) อีกต่อไป แต่ศิลปะก็ยังคงสถานที่อันไม่มีอาณาเขต ซึ่งใจกว้างพอสำหรับสภาวะจิตรูปแบบ
ต่างๆ อยู่เสมอ.....อาจารย์ภูวนาท รัตนรังสิกุล

บอกเล่าเรื่องราวชีวิต ศิลปะวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ในรูปแบบเครื่องประดับ
ร่วมสมัย Ethnographic Jewelry.....อาจารย์อัมพร พลบุตร

Rama IX Art Museum

Rama IX Art Museum Foundation

